

en scheikundige werken van Bontekoe, eindigt aldus: „Deze doorluchtige man, die zooveel geruchts in de wereld gemaakt heeft, was zeer vriendelijk en gespraakzaam, openhartig, beleefd, vaardig om op staanden voet op de zwaarste geschilpunten te antwoorden, onvermoeielijk in den arbeid, altijd nuchteren, als nuttigende bijna geen andere drank dan thee-water; en gewisselijk zou hij ons noch meerder bewijzen van de doordringendheid zijns geestes gegeven hebben, indien het God beliefd had hem een langer leven te vergunnen.” ’t Is wel; maar ook verscheen er op zijnen dood een steekvers 1), onderteekend *lege modoque, jam puto didicet verba superba loqui* (volgens zekere wet en op zijne wijze, heeft hij, naar ik meen, geleerd trotsche woorden te spreken), en het heet daarin, dat hij ongemeen trotsch en prachtlievend was, alle doctoren als geldzuchtigen verachtte en het aderalen tegenstond. Voorts werd verluid, dat hij van een gastmaal komende van de trap gevallen was en dus de verdenking gewekt, dat zijn dood aan onmatigheid zou geweten moeten worden; ’t is vermoedelijk hierom, dat in beide levensbeschrijvingen zijne matigheid geroemd en in het bij de nederduitsche vertaling van de lijkrede gevoegd omstandig verhaal van Bontekoe’s uiteinde gezegd werd, dat hij bij Vaillant één theekopje spaanschen wijn gedronken had.

De schrille tonen, die zich nevens het loftuitend koor deden hooren, wettigen de veronderstelling, dat Bontekoe, door zijne wijze van handelen of door meeningen met de heerschende in strijd, zich niet slechts bewonderaars verworven, maar ook vijanden op den hals gehaald had. Dat zulks inderdaad het geval was, zal ons blijken wanneer wij zijn levensloop in bijzonderheden nagaan.

Als zijn geboortjaar vinden wij vermeld 1647, als zijne ouders Gerrit Jansz. Dekker, grutter, en Neeltje Martens. Zijn bijnaam Bontekoe zou hij verkregen hebben naar het uithangbord van het huis zijns vaders, op het Verdrunkenoord, waar werkelijk nog in onze jeugd dat bord te zien was op den hoek van het Bontekoesteegje.

Maar zoowel het opgegeven jaar als de vadersnaam schijnt ons niet juist te zijn. Toen B. in 1665 student werd, gaf hij op 20 jaren oud te zijn; en een Neel Maertens vonden wij niet anders dan gehuwd met eenen Cornelis Jansz., van wien den 6 Mei 1640 twee kinderen, met name Cornelis en Annetje, gedoopt werden. Van Gerrit Jansz. Bontekoe vonden wij eerst den ondertrouw met Wijberighje Cornelisd., van Hoorn, op den 3 Maart 1675. Wellicht is het knaapje van genoemde tweeling jong gestorven en onze held een tweede Cornelis geweest, waarvoor pleit de volgorde van de namen der eigenaars van het graf van wijlen Cornelis Jansz. Bontekoe, t. w. Trijntje, Jannetje, Annetje, Maartje, Jan en Cornelis.

Nog geen 5 jaren oud, verloor Bontekoe zijne moeder. „Beducht zijnde voor eene kwaadaardige stiefmoeder”, had zij op ’t laatst haars levens haren echtgenoot verzocht met hare nicht te hertrouwen, „gelijk de vroomme man

1) 3 kolommen in plano. Wellicht hetzelfde als het in Mullers *Pamfletten-Catalogus* onder nr. 8280 genoemde graf-chrift, beginnende: Hier leyt een Hooren-beest. 1 bl. in fol.